

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19676/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Таково осигурање“ а.д.о. из Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7985/19 од 12.12.2019. године, у седници одржаној 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 21/20 од 18.11.2020. године, да се о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7985/19 од 12.12.2019. године, одлучи као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Београду Гж 7985/19 од 12.12.2019. године и пресуда Првог основног суда у Београду П 30319/13 од 22.04.2014. године, па се предмет враћа првостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 30319/13 од 22.04.2014. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му накнади нематеријалну штету тако што ће му исплатити по основу претрпљених физичких болова износ од 80.000,00 динара и по основу претрпљеног страха износ од 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана доношења одлуке до исплате, и на име материјалне штете на возилу износ од 140.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења до исплате и трошкове парничног поступка.

Виши суд у Београду је, пресудом Гж 7985/19 од 12.12.2019. године, одбио жалбу тужиоца, као неосновану и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 30319/13 од 22.04.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду је, решењем РЗ 21/20 од 18.11.2020. године, предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној на основу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7985/19 од 12.12.2019. године, као о изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку, који се примењује у конкретном случају на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. тог Закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености те ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају су испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучи као о изузетно дозвољеној, јер постоји потреба уједначавања судске праксе о праву оштећеног на накнаду материјалне штете у ситуацији када је попуњен и потписан европски извештај о штети, па је из тих разлога, одлучено као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 396. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 399. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је повређен у саобраћајној незгоди која се догодила 25.01.2011. године у ... у улици ... тако што је спорном приликом управљао возилом „Fiat ...“ регистарски број ... и сударио се са возилом марке „Fiat ...“ регистарске ознаке ... које је било осигурано код туженог. Тужени је на име материјалне штете тужиоцу исплатио износ од 54.932,00 динара имајући у виду да су тужилац и други учесник саобраћајне незгоде, ББ, потписали европски извештај о саобраћајној незгоди. Када је тужилац увече дошао кући, било му је мука и болео га је врат и рамени појас, због чега се обратио лекару у Ургентном центру који је констатовао истегнуће врата. Такође, када је одвезао возило на поправку сазнао да је штета на његовом возилу већа од износа који му је тужени исплатио у вансудском поступку.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца за накнаду штете одбили налазећи да је он изгубио право да тражи накнаду нематеријалне штете као и виши износ на име накнаде материјалне штете од 500 евра у динарској противвредности, који му је тужени већ исплатио 31.01.2011. године, јер када дође до потписивања европског извештаја о саобраћајној незгоди од стране оба учесника незгоде, ниједан од њих више не може са успехом тражити већи износ материјалне штете од 500 евра у динарској противвредности, нити остварити нематеријалну штету од друштва за осигурање, будући да је изостало сачињавање записника полиције, као законом обавезног документа саобраћајне незгоде.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су погрешно применили материјално право, а због тога је чињенично стање непотпуно утврђено.

Закон о обавезном осигурању у саобраћају („Службени гласник РС“, број 51/2009) у одредби члана 31. став 1. прописује да у случају саобраћајне незгоде, учесници су дужни да попуне, потпишу и међусобно размене европски извештај о саобраћајној незгоди, сагласно закону којим се уређује безбедност саобраћаја на путевима. Уредно попуњен европски извештај о саобраћајној незгоди оштећено лице и осигураник могу користити као одштетни захтев по основу осигурања од аутоодговорности. Штете за које одштетни захтев износи мање од 500 евра у динарској противвредности и за које су уз захтев достављени докази на основу којих се може утврдити обавеза друштва за осигурање, сматрају се малим штетама, на основу одредбе члана 106. став 1. истог Закона.

Закон о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009) који је био на снази у време предметног саобраћајног удеса, у одредби члана 172. прописује да возач, односно учесник саобраћајне незгоде у којој је настала само мања материјална штета дужан је да, између осталог, под тачком 3. попуни европски извештај о саобраћајној незгоди у случају када овлашћено лице не врши увиђај саобраћајне незгоде.

На основу одредбе члана 190. Закона о облигационим односима, суд ће, узимајући у обзир и околности које су наступиле после проузроковања штете досудити накнаду у износу која је потребна да се оштећеникова материјална ситуација доведе у оно стање у коме се налазила да није било штетне радње или пропуштања.

У конкретном случају, то што су учесници у саобраћајној незгоди која се догодила 25.01.2011. године у ..., у улици ..., потписали европски извештај о саобраћајној незгоди не значи да тужилац није у могућности да тражи накнаду потпуне штете коју је у том удесу претрпео јер то није нити смисао нити сврха потписивања европског извештаја о саобраћајној незгоди. Тужилац има право на потпуну накнаду, на основу одредбе члана 190. Закона о облигационим односима, а такође има право и на накнаду нематеријалне штете, у смислу одредбе члана 200. истог Закона, при чему је на њему терет доказивања узрочно-последичне везе између штете коју је претрпео и саобраћајне незгоде која се догодила 25.01.2011. године у ..., у улици ..., на основу одредбе члана 228. Закона о парничном поступку.

Према закључку Врховног касационог суда верификованом на седници Грађанског одељења одржаној 03.03.2015. године, оштећени по тужби ради накнаде штете против осигуравача има право на накнаду материјалне штете на возилу када је попуњен и потписан европски извештај без обзира што није извршен увиђај од стране саобраћајне полиције, у пуном износу (преко 500 евра).

Због погрешне примене материјалног права, нижестепени судови нису утврдили чињенице о износу штете коју је тужилац претрпео, како материјалне тако и нематеријалне, па је потребно да првостепени суд, у поновном поступку, поступи по примедбама из ове одлуке, након чега ће имати могућност да, правилном применом материјалног права о тужбеном захтеву тужиоца донесе нову одлуку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић